

punkt, det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds har i Militærsagen, har bidraget overordentlig væsentlig til, at han og hans Parti have lidt det Nederlag, som de led paa Valgdagen. Selvfølgelig har den højtærede Konseilspræsidents Holdning ogsaa bidraget væsentlig dertil, men mest dog det, at den historiske Udvikling gjorde, at det ærede Medlem fra Ringkøbing kom til at staa paa et Militærstandpunkt, der var midt imellem Højres og Venstres, men egentlig uden nogen Tilslutning fra nogen Side. Derfor kunde det ærede Medlem fra Ringkøbing kun samle om sig paa Valgdagen Resterne af dem, der tillagde hans tidligere politiske Virksomhed saa stor Fortjeneste, at de ikke vilde bryde de Hengivenhedsbaand, som han i tidligere Aar havde knyttet mellem dem og sig. Men jeg tror at kunne sige, at det Militærstandpunkt, det ærede Medlem staar paa, har saa at sige slet ingen Tilhængere ude i Folket. Dersom man virkelig uden Hensyn til Person skulde faa Afstemning mellem de 40,000 eller noget over 40,000, som have sluttet sig til det ærede Medlem fra Ringkøbing og hans Partifæller, vilde man sikkert se, at en Del af dem, ingen kan sige hvor mange, vilde gaa over til — jeg kan daarligt sige Regeringens Militærstandpunkt mere, for jeg er ganske uvidende om, hvilket Militærstandpunkt Regeringen egentlig har fra i Dag, men jeg kan saa sige — Højres Militærstandpunkt, for det er jo Meningen, altsaa til dem, der kræve Københavns befæstet. Andre vilde gaa over til det Standpunkt, som det radikale Venstre fastholder, Kravet om en væsentlig Nedgang i vore Militærudgifter. Men der vilde blive overmaade faa Vælgere, der ud fra et frit Skøn vilde vælge at staa paa det Standpunkt, at man skal ofre noget over 30 Millioner en Gang for alle paa vort Militærvæsen for at befæste København til Søsiden, men lade den ligge aaben til Landsiden og saa indrette et kostbart Hærvæsen med en betydelig Forøgelse af vore nuværende Militærudgifter. Det er det Standpunkt, som har gjort, at det ærede Medlem fra Ringkøbing led et saa alvorligt Nederlag paa den sidste Valgdag. Men det kan jo forandre sig. Det ærede Medlem kan bringe større Klarhed baade i sin politiske Stilling og i sit militære Standpunkt.

Jeg vil i den Henseende sige, at jeg kan ikke andet end med Paaskønnelse se, at det ærede Medlem fra Ringkøbing agerer med saa stor Kraft for at bringe noget

mere Klarhed i vore politiske Forhold. Det kan i Sandhed nok behøves, og jeg vilde meget ønske, at det ærede Medlem fra Ringkøbing vilde fortsætte denne Virksomhed. Naar man er Formand for et Parti, og man saa sammenkalder en Del af dette Partis Medlemmer og slutter dem sammen til et nyt Parti, saa har man egentlig gjort, hvad man kunde, for at klare det Partis Forhold. Naar saa de Medlemmer af det tidligere Parti, der ere blevne viste udenfor, blive staaende udenfor paa Maatten, saa er det virkelig de Medlemmers Skyld. Det kan man ikke bebrejde det ærede Medlem fra Ringkøbing. Den Uklarhed, som er bleven tilbage i vore Partiforhold derved, at f. Eks. to Ministre blive ved at være Medlemmer af Reformpartiets Valggruppe, uagtet det ærede Medlem fra Ringkøbing har dannet sit Parti paa 27 Medlemmer, den Uklarhed er jo det ærede Medlem fra Ringkøbing ganske uden Skyld i, i hvert Fald saa vidt Forholdene ere mig bekendte. Der hører megen Kraft til at handle paa den Maade, at man som Formand for et Parti sprænger det ved at danne et nyt Parti paa 27 Medlemmer.

Det kan heller ikke nægtes, at den Udtalelse, hvormed det ærede Medlem fra Ringkøbing i Gaar brød med Højre ved at erklære dets Forslag for „urimelige og umulige“, var en Udtalelse, som intet lader tilbage at ønske i Klarhed. Naar det ærede Medlem fra Frederiksværk (Parkov) desuagtet stod op og holdt en sød Sukkertale for det ærede Medlem fra Ringkøbing, kan det ærede Medlem fra Ringkøbing aldeles ikke gøres ansvarlig for det. Det ærede Medlems Udtalelse var klar nok. At den ikke blev tagen op med større Mandighed fra Højres Side, skyldes slet ikke det ærede Medlem fra Ringkøbing. Og naar det ærede Medlem fra Ringkøbing i Gaar overfor Ministeriet sagde, at ikke alene vilde de forberedte, fremskudte Stillinger blive stemte ned her i Tinget denne Gang, men hvis Ministeriet virkelig realiserede den Plan, som jo har været fremme, om at føre Militærforslagene gennem alle Stadier til Fællesudvalg, vilde der ikke opnaas andet, end at naar de kom tilbage med de fremskudte, forberedte Stillinger, vilde de faa „den samme Omgang paa ny“, saa er dette en Udtalelse, som er særdeles klar og tydelig. Den smækkede Døren i for dette Forsøg fra Ministeriets Side, og jeg har ogsaa med Glæde set, at Ministeriet har opgivet det. Thi det vilde jo være en ganske umulig Fremgangsmaade fra Ministeriets Side. Jeg maa sige, at da